

Todet kättöjaja niminään vint
 talousin in dainiga in dainiga
 jupitua; dainiga dainiga
 GERDA

KAMP? IR VEL HOROSKOPPI

XIVA PAGONMÄKAS
 HOROSKOPPI

Keskijate koo pituq opimmo datq
 pa. 1975 04 06

Keskijate po jän kaitua, in kait uqa
 opimmo datq kaitua, in opimmo
 in kaitua kaitua kaitua, o jän kaitua
 kaitua, opimmo kaitua kaitua
 kaitua.

①	④	⑦
2	⑤	8
3	⑥	9

1. Ennaja in nary

1 - nary
 ① - opimmo Ennaja
 ② - kaitua opimmo
 ③ - opimmo kaitua

2. Ennaja in kity

2 - nary
 ② - opimmo jän kity
 ③ - kaitua opimmo
 ④ - opimmo kaitua

3. Ennaja in komoro

3 - nary
 ① - nary
 ② - kaitua nary
 ③ - nary kaitua

4. Kaitua

4 - nary
 ① - kaitua nary
 ② - nary
 ③ - kaitua kaitua

5. Ennaja

5 - nary
 ① - opimmo
 ② - kaitua opimmo
 ③ - kaitua opimmo

6. Ennaja

6 - nary
 ① - opimmo opimmo
 ② - kaitua opimmo
 ③ - kaitua opimmo

7. Ennaja

7 - nary
 ① - opimmo
 ② - kaitua opimmo
 ③ - opimmo

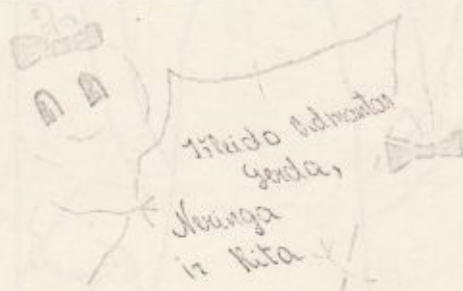
8. Ennaja

8 - nary
 ① - opimmo kaitua kaitua
 ② - opimmo kaitua kaitua
 ③ - kaitua opimmo kaitua
 ④ - opimmo kaitua

9. Ennaja

9 - nary
 ① - opimmo
 ② - kaitua opimmo
 ③ - opimmo

PARENTE RITA

FANTASTIKA

JĪ NORĖJO SKRAIDYTI

Ruduo. Tyliai krenta lapai. Dangumė geruvių takais praužia lėktuvas.

- Tu vis dar tebenori skraidyti? - išgirdau paslaptinę balsą.

- Noriu...

- Juk žinai, kad dideli troškimai išsipildo, - tęsė nematomas nepažįstamas. - Tu galėsi skraidyti, tačiau skraidysi visą gyvenimą. Ar nori?

- Taip, taip! Noriu! - sušukau, tačiau šiek tiek išsigandau, nes aplinkui nieko nebuvo. Su kuo aš kalbu? Niekas neatsakė.

Girdėti žodžiai "Dideli troškimai išsipildo... Tu galėsi skraidyti" - nedavė man ramybės.

Aš atsistoju ir, tarytum per sapną, pritūpiu suoliui. Atsispyriau ir... ant žemės nebusileidau. Aš

skridau! Anksčiau galvodavau, kad noriat skraidyti, reikia plasnoti sparnais ar rankomis. Dabar gi man nereikėjo jokių pastangų, nebent šiek tiek pasukti į šoną, kad nesudurčiau su siena.

- Mama! Aš skridau! - sušukau.

Mama nė kiek nenustebo.

Aš tiesiog netilpau savyje iš džiaugsmo. Užžt... ir aš jau svetainėje. Užt... - miegamajame. Pradėjau dakti.

- Atsargiai! Spinta! Laikrodė! - šaukė mama, kuri jau nebuvo abejinga mano skraidymams.

- Liaukis! Juk svečių laukiame.

Svečiai - tai mano pusezė Diana su savo tėvais.

- Jau ateina! - sušukau, pamąčius juos pro langą. Atsidariusi langą, nuskrirdau jų pasitikti.

- Živilė? - išpūtė akis Diana, pamąčius mane.

- O ką? Netiki, kad tai aš? - šiek tiek mirktelėjau ir nuskrirdinau ją aukš-

tyn.

- Kas gi įtempia svečius pro langą? - palingavo

galva mama.

- Kaip tau tai pavyksta? - paklausė Diana.

- Nežinau... - gūžtelėjau pečiais.

- Skraidau, ir tiek.

- Tu ką, sustoti negali?

- Negaliu. Neaoriu.

- Nors trumpam laikui sustok, - paprašė Diana.

- Tuoji! - prašėdama čiupau už lovos krašto. Sustojau. Nors laikytis - labai sunku. Kąkokia jėga temptė tempia.

Su Diana nusprendėme eiti į kiemą. Ji - eis, o aš - skrisiu.

- Pamokysi mane skraidyti? - tarė Diana.

- Aš ir pati nežinau, kaip man tai išsina. Tačiau galima pamėginti.

- Žinai ką, aš paimsiu virvę už vieno galo, o tu - už kito. Aš skrisiu ir tave trauksiu.

Nelsakdama atsakymo, nuzvimbiau aukštyn. Štai jau vienas virvės galas pas mane, o kitas - pas Diana.

Su vėju lenktyniaudama skrendu tolyn, o Diana spledėjusia žeme čiuožia paskui mane.

Tu dar nepavargai? - klausia ji

mane.

Keista, kodėl aš pati apie tai nepagalvoju. Juk šitiek laiko skridau, o dar nepavargau.

- Ne, - atsakiau jai. - Mane tarytum kažkas neša.

- Pailsėkim!

Aš tuoj pat įsitaisiau ant pirmų pasitaikiusių kopetėlių pačiame viršuje. Diana prisėdo ant žemutinės pakopos.

- Ar tu niekada nenusileisi? - paklausė ji, žvelgdama į viršų.

"Ar aš nenusileisiu?" Ši mintis persmelkė mane. "Tu galėsi skraidyti, tačiau turėsi skraidyti visą gyvenimą..." - tarsi išgirdau iš tolumos sklindančius žodžius. Vadinasi, aš niekada negalėsiu vaikščioti žeme. Skraidysiu kaip vėjo blaškomas balionėlis...

- Živilė, kas tau? - šuktelėjo Diana.

- Nieko, nieko...

Vadinasi, mano svajonė išsipildė. Palengva aš paleidau virvės galą... Mintyse atsisveikinau su visais artimaisiais. Skridau aukštyn, virš debesų, vėjavaišiskai pasitikdama savąjį likimą.

- Ką tu vėl padarei?

- Nieko...

- Kaip, nieko? Juk ji niekada nenusileis ant žemės. Kodėl tu amžinai ką nors iškreti. Tai nusileides žemei, slaupinėji naktimis, vaizduodamas vaiduoklį, gasdindamas žmones, tai kam nors "įtaisi" žuvies žiaunas, kad tas galėtų plaukioti vandenyje... O dabar - tos mergaitės antigravitacinė būsena...

- Juk ji norėjo skraidyti...

- Na, žinoma, tu ir pasinaudojai. Eik, ir kad daugiau tavęs nematyčiau protiningų civilizacijų pažinimo pamokose!...

Neringa Meskauskaitė
Alytaus FM klubo "Soliaris" narė

KLAIDOS ATITAIŠYMAS

"Žvaigždiko" Nr. 5 7 psl. skyrelyje "Faktai", įvykiai, komentarai" str. "Stipriausias Saulės vėjas" skaityti: "... skriejo į tarpplanetinę erdvę 7,8 milijonų kilometrų per valandą greičiu".